

Kázeň z ev. Služ. Božích v Bratislave (NK) 18. 4. 2022, 8.30/10.00 (VP);

2. slávnosť veľkonočná, ES: 602, 129, 131, 145, A 34

LUKÁŠ 24, 13 – 35: „¹³ A hľa, v ten istý deň išli z nich dvaja do mestečka, vzdialeného od Jeruzalema na šesťdesiat honov, ktoré sa volalo Emauzy. ¹⁴ A zhovárali sa o všetkom, čo sa stalo. ¹⁵ Ako sa tak zhovárali a navzájom dotazovali, priblížil sa k nim aj sám Ježiš a šiel s nimi. ¹⁶ Ale ich oči boli zdržiavané, aby Ho nepoznali. ¹⁷ Povedal im: Čo je to, o čom sa idúcky zhovárate medzi sebou? A oni sa zastavili smutní. ¹⁸ Jeden z nich, menom Kleofáš, Mu odpovedal: Ty si zrejme jediný z tých, ktorí sú v Jeruzaleme, a nevieš, čo sa v ňom po tieto dni stalo. ¹⁹ Opýtal sa: A čo? Odpovedali Mu: Čo sa stalo s Ježišom Nazaretským, ktorý bol muž prorok, mocný v skutkoch a slovách pred Bohom a pred všetkým ľudom, ²⁰ ako Ho veľkňazi a naši poprední mužovia dali odsúdiť na smrť a ukrižovať. ²¹ A my sme dúfali, že On vykúpi Izrael, ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. ²² A naplnili nás úžasom aj niektoré ženy spomedzi našich, ktoré na svitaní boli pri hrobe, ²³ a keď nenašli Jeho telo, prišli a povedali, že sa im aj anjeli zjavili, ktorí hovoria, že žije. ²⁴ I niektorí z našich odišli ku hrobu a našli ho tak, ako aj ženy povedali, ale Jeho nevideli. ²⁵ On im povedal: Ó, nerozumní a leniví srdcom veriť všetko, čo hovorili proroci! ²⁶ Či to Kristus nemusel pretrpieť a (tak) vojsť do svojej slávy? ²⁷ Potom počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im v Písmach všetko, čo bolo o ňom. ²⁸ Vtom sa priblížili k mestečku, do ktorého šli, a On sa tváril, že ide

d'alej. ²⁹ Ale zdržiavali Ho: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už nachýlil. Vošiel teda, aby zostal s nimi. ³⁰ A keď stoloval s nimi, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. ³¹ Tu sa im otvorili oči a poznali Ho. Ale On im zmizol. ³² I povedali si: Či nehorelo v nás srdce, keď nám hovoril cestou a vysvetľoval Písma? ³³ A vstali v tú hodinu, vrátili sa do Jeruzalema a našli zhromaždených jedenástich a tých, čo boli s nimi. ³⁴ Títo hovorili: Vskutku, vstal Pán a ukázal sa Šimonovi. ³⁵ Vyrozprávali aj oni, čo sa stalo na ceste, a ako Ho poznali podľa lámania chleba.“

Milí bratia a milé sestry!

Ako si uvedomujete, že Ježiš žije?

Mnohí odpovedia: Neuvedomujem si to. Niektorí to konštatujú so smutným podtónom: Vôbec nepozorujem, že Ježiš žije, nebol som vychovaný ako kresťan. Myslím, že je dobré, keď majú kresťania oporu vo viere v Ježiša, ale sám takto veriť nedokážem.

Aj ne jeden kresťan odpovie: Vôbec si neuvedomujem, že Ježiš žije. Takto odpovedá, keď sa ho pýtate v nesprávnej chvíli, v čase pochybností, smútku, výziev, hlbokkej potreby súcitu.

Možno aj vy poznáte situácie, keď si neuvedomujete, že Ježiš žije, lebo v živote vás stretáva mnoho utrpenia. **Alebo si neuvedomujete, že Ježiš žije, pretože nevypočul vašu vrúcnu modlitbu. Alebo si neuvedomujete, že Ježiš**

žije, veď ako by len mohol dopustiť všetko to utrpenie, ktorého sú plné správy?

Ak si neuvedomujete, že Ježiš žije, potom ste ako 2 emauzskí učenici na začiatku ich cesty. Boli smutní a znepokojení. Všetky ich nádeje v Ježiša stroskotali. Nádherná vyhládka na spasenie je pochovaná. My však vieme, že sa mýlili. Ježiš už nebol mŕtvy, On vstal z mŕtvych. Nebol od nich ďaleko, ale kráčal hneď vedľa nich. Len si Ho ešte nevšimli, zdal sa im cudzí.

Ak si niekto neuvedomuje, že Ježiš žije, a ak si to niekedy myslíte aj vy, vypočujte si **dobrú správu z tohto príbehu: Ježiš žije napriek tomu! Je ti stále nablízku! Akurát Ho nepoznávaš.** To je úžasná útecha: **Ježiša je živý tak či tak – či si to uvedomujete alebo nie. On je tu.** – Živý Ježiš je skutočnosť, taká reálna, ako reálne sú rozhlasové programy vo vzduchu okolo nás, o ktorých ani netušíme. Nie je potrebné si to predstavovať. Ak tomu nemôžete uveriť, nechajte to tak a **predpokladajte, že je nažive a blízko vás.**

Otázka zostáva: **Ako si uvedomujete, že Ježiš žije?**

Mnohí kresťania odpovedia: **Všimol som si to, pretože sa s Ním rozprávam.** Modlím sa k Nemu a počúvam Jeho slovo – Božie slovo v Biblii. Ak odpovedáte takto, potom ste tiež ako emauzskí učenici – vtedy, keď už boli o niečo

ďalej na ceste a mali rozhovor s Ježišom. Spočiatku nachádzajú otvorené uši a pochopenie pre svoj smútok. Ježiš sa ich pozorne pýta, čo nimi v tej chvíli hýbe. Môžu sa s Ním, ktorého stále považujú za cudzinca, porozprávať a povedať Mu o svojich zničených nádejach. **Ježiš však nielen počúva, ale aj odpovedá. Utešuje ich, povzbudzuje.** Nerobí to však jemne, ale karhá ich. Nemali by ste podliehať skepse: *„Ó, nerozumní a leniví srdcom veriť všetko, čo hovorili proroci!“* – Akí ste hlúpi, keď nedbáte na Božie slovo!

A potom im prednesie kázeň – vysvetľuje im Písmo sv. v rozsahu, v akom bolo v tom čase k dispozícii, teda Starú zmluvu. **Na základe prorockých slov im ukazuje, že smrť Vykupiteľa bola predpovedaná a nevyhnutná pre Božiu cestu spásy.** Iba tak mohol vykúpiť ľudí a osláviť Otca.

Emauzskí učenici si potom všimnú na Ježišovi niečo viac. **Ich smútok sa zmenší, v srdciach im začne horieť nový plamienok nádeje, zažiarí im svetlo.** Stále si myslia, že pocestný vedľa nich je cudzinec, ale už cítia, že Ježiš je živý.

Áno, **ľudia v súčasnosti si môžu všimnúť, že Ježiš je dnes živý, keď sa s Ním rozprávame. Ak Mu každý deň povieme, ako sa cítime, ak nebudeme skrývať svoje obavy a smútok.** Môžeme si byť istí, že je tu a počúva. A keď sa takto modlíme, nemali by sme zabúdať počúvať.

Lebo Ježiš odpovedá! Aj dnes odpovedá slovami Biblie a kázňami, ktoré tieto slová vysvetľujú. Nemusí to byť vždy iba kázeň. **Ježiš hovorí aj pri odpustení hriechov pri spovedi a v požehnaní na konci Služieb Božích. Môže k nám prehovoriť aj prostredníctvom dobrej kresťanskej knihy alebo chápaného priateľa.** V každom prípade Ježiš odpovedá. A **Jeho slovo v Biblii má moc zažať svetlo a zahriať srdce. A hoci sa nám Ježiš môže zdať v niektorých ohľadoch stále cudzí a nepochopiteľný, vďaka Božiemu slovu si uvedomujeme, že je živý. Preto usilovne počúvajte Božie slovo a čítajte Bibliu.** Mala by byť naším každodenným spoločníkom, pretože potom si všimneme, že vzkriesený Pán Ježiš Kristus je naším každodenným spoločníkom.

Napriek tomu sa opäť vynára otázka: **Ako si všimneme, že Ježiš žije?**

Sú ľudia, ktorí dokážu odpovedať: Cítim, že je so mnou, že ma berie za ruku a sprevádza životom. Aj keď Ho nevidím, je vedľa mňa taký skutočný ako dobrý, známy priateľ. Keď takto reagujete, ste opäť ako emauzskí učeníci, ale tentoraz na konci príbehu. Keď totiž na konci cesty pozvali cudzinca do svojho domu, lámali im pri večeri chlieb a oni **si zrazu už bez pochybností uvedomili: To je Ježiš! Je nažive! On skutočne vstal z mŕtvych!**

Ten istý Ježiš nás pozýva k svojej svätej Večeri. Tam nám je prítomný so svojím telom a krvou veľmi zvláštnym spôsobom; tam môžeme vidieť, priam ochutnať Jeho dobrotu. A **keď s Ním žijeme – denne sa s Ním rozprávame, často prijímame Večeru Pánovi – vtedy nám daruje úžasnú skúsenosť: cítime Jeho blízkosť ako blízkosť priateľa. Jednoducho patrí k nášmu životu. Bez Neho si už život nevieme predstaviť.** Nie je teda vôbec dôležité, že Ho nevidia naše oči.

Samozrejme: Aj vtedy môžu prísť obdobia výziev a pochybností. **Ani dlhoročný, vo viere zrelý kresťan, nie je imúnný voči tomu, že prechádza aj temným údolím.** Je to ako s emauzskými učeníkmi, keď spoznali Ježiša: zrazu bol opäť preč. Ale hlboko v ich srdciach zostala veľkonočná radosť a viera.

Tí, ktorí takto zažili vzkrieseného Ježiša, sú Ním naďalej sprevádzaní a nesení. To poskytuje útechu a podporu vo všetkých etapách životnej cesty. A dáva nám **nádhernú nádej, že Ho jedného dňa – na konci našej cesty – naozaj uvidíme a že potom už nezmizne.** On totiž zomrel a vstal z mŕtvych, aby sme jedného dňa sedeli za stolom v kráľovstve nebeského Otca – vo veľkej radosti, s obrovským počtom tých, ktorí v veria v Neho. S našimi predkami, s osobnosťami z dejín cirkvi i s biblickými postavami.

Budú tam aj 2 učeníci z dedinky Emauzy – a kiež i my všetci, ktorí sme sa tu dnes zišli. Amen.

Použitím myšlienok M. Kriesera: [Martin Šefranko, ev. a. v. farár](#)

Modlitba:

Pane Ježiši, prosíme, odpusť, keď si nevšímame, že žiješ. Kráčaš pri nás na našich životných cestách, no nepoznávame Ťa – Tvoje konanie, prejavy Tvojej lásky.

Ako emauzskí učeníci máme srdcia obťažené sklamaním, pochybnosťami a strachom.

Akoby uzavreté veľkým hrobovým kameňom.

No Ty žiješ, či si to uvedomujeme alebo nie. Prichádzaš k nám nezávisle na našej viere či malovernosti.

Počúvaš nás, odpovedáš nám, utešuješ nás a povzbudzuješ. Rozličnými spôsobmi sa nám prihováraš. Prestieraš nám stôl vo svätej Večeri.

Si s nami aj v temných údoliach. Vďaka Ti za to!

Otváraj nám oči, aby sme videli, že si živý, skutočne prítomný. – Náš Boh a Pán, najlepší priateľ a sprievodca životom. Amen.